

Twins e f p t s

VZW

Zestiende jaargang, juni 2009, nr.31

Woord van de voorzitter

Ons infoblad is aan zijn zestiende jaar toe en kent nog steeds een groeiend succes. Getuigen daarvan zijn de talrijke mails en telefoons met aanmoedigingen en/of vragen die we blijven ontvangen. Ondertussen wordt het register ook elk jaar groter en vieren we binnenkort de geboorte van onze 8000ste tweeling! Het register startte in 1964 en zal in juli 45 jaar bestaan.

De voornaamste doelstelling van het Oost-Vlaams Meerlingenregister is wetenschappelijk onderzoek te doen over, met en dank zij meerlingen. Via ons infoblad willen wij jullie op de hoogte brengen van de belangrijkste resultaten van dit meerlingonderzoek alsmede een band scheppen tussen ervaringsdeskundigen en de Oost-Vlaamse meerlingen. Op onze website (www.twinsvzw.com) kunnen jullie vanaf heden de laatste afleveringen van ons Twin-infoblad downloaden.

Als voorzitter ben ik bijzonder fier en zeer verheugd om te kunnen melden dat wij dit jaar met belangrijke nieuwe projecten voor wetenschappelijk onderzoek kunnen starten. Enkele van deze projecten worden hier voorgesteld. Het zijn studies naar oorzaken van overgewicht en diabetes, stress en depressie, en algemeen cognitief functioneren. Stress en overgewicht bijvoorbeeld zullen één van de meest frequente aandoeningen zijn uit de 21ste eeuw. Deze gezondheidsproblemen worden zowel beïnvloed door de erfelijke aanleg als door de omgeving. Aan deze omgevingsinvloeden kunnen we enkel iets veranderen wanneer ze gekend zijn. Tweeling- en drielingonderzoek bieden hierbij een unieke kans: ze vormen als het ware een vergrootglas om deze effecten van erfelijkheid en buitenwereld te onderscheiden. Ik nodig jullie daarom van harte uit om onderstaande uiteenzettingen aandachtig te lezen!

*Prof. Dr. Jean-Pierre Fryns
Voorzitter*

Mona (links) en Emma (rechts)

De wetenschappelijke projecten

Erfelijke factoren die van invloed zijn op lichamelijke activiteit en eetgedrag

Voldoende lichamelijke activiteit is essentieel voor het handhaven van het lichaamsgewicht en voor het voorkomen van aandoeningen als type 2 diabetes (suikerziekte), botontkalking en hart- en vaatziekten. In 2005 heeft Dr. Annemiek Joosen bij 12 eeneiige en 8 tweeiige tweelingparen aangetoond dat 78% van het verschil in lichamelijke activiteit tussen mensen verklaard kan worden door genetische variatie. Het al dan niet hebben van een actieve levensstijl lijkt dus in grote mate beïnvloed te worden door erfelijke factoren. Tot nu toe is echter niet bekend welke genetische varianten er toe bijdragen dat sommige mensen actiever zijn dan anderen. In het hieronder beschreven onderzoek dat aan de Universiteit Maastricht (Nederland) werd opgezet hebben we geprobeerd een deel van de genetische achtergrond van lichamelijke activiteit te ontrafelen. Meer kennis over deze genetische achtergrond kan in de toekomst mogelijk gebruikt worden om mensen een advies op maat te geven om het ontstaan van bovenstaande aandoeningen te vertragen of zelfs te voorkomen.

Met de hulp van het Oost-Vlaams Meerlingenregister werden 28 eeneiige en 23 twee-eiige tweeling- (drieling) paren benaderd. Bij deze meerlingen is de lichamelijke activiteit tijdens het dagelijks leven gemeten met een versnellingsopnemer. Dit is een apparaatje ter grootte van een USB-stick dat de tweelingen gedurende 14 dagen op hun onderrug hebben gedragen. De versnellingsopnemer registreert versnellingen van het lichaam in drie richtingen (voorwaarts, zijwaarts en verticaal) en slaat de gemeten waarden elke minuut in het geheugen op. Uiteindelijk kan daardoor zeer nauwkeurig bepaald worden hoe actief de tweelingen zijn geweest. Ook kan met behulp van de versnellingsopnemer worden bepaald hoeveel tijd de tweelingen

per dag hebben besteed aan laag intensieve activiteiten zoals liggen, zitten en staan, middelmatig intensieve activiteiten zoals wandelen en fietsen en hoog intensieve activiteiten zoals hardlopen of intensieve arbeid.

In een eerdere studie hebben we aangetoond dat mensen met een hogere lichamelijke activiteit in het dagelijks leven worden gekenmerkt door een hogere mitochondriale capaciteit in de spier. Mitochondriën kunnen worden gezien als de energiecentrales van onze lichaamscellen. In de mitochondriën worden de koolhydraten en vetten die we via onze voeding hebben binnengekregen omgezet in de enige voor het lichaam bruikbare vorm van energie: ATP. Wanneer deze mitochondriën harder kunnen werken of wanneer er meer mitochondriën aanwezig zijn kan er dus per tijdseenheid meer ATP worden geproduceerd. Hierdoor wordt de capaciteit om lichamelijk actief te zijn verhoogd. Andersom is ook bekend dat de capaciteit van de mitochondriën kan stijgen door training. Het lichaam kan zich dus aanpassen aan de eisen die eraan worden gesteld. Op basis van het verband dat we in de vorige studie hebben gevonden tussen lichamelijke activiteit en mitochondriale capaciteit kunnen we niet concluderen of een hogere mitochondriale capaciteit daadwerkelijk leidt tot een actievere levensstijl of andersom. Wel kan worden geconcludeerd dat functionele varianten in de genen, die ervoor zorgen dat er nieuwe mitochondriën worden geproduceerd, kandidaat zijn om een deel van de genetische achtergrond van lichamelijke activiteit te verklaren. We hebben daarom in de huidige studie gekeken of genetische varianten waarvan bekend is dat ze de mitochondriale capaciteit beïnvloeden ook gerelateerd zijn aan de hoeveelheid lichamelijke activiteit zoals we die in de tweelingen hebben gemeten.

Niels en Jens

Door de overeenkomst in lichamelijke activiteit binnen de eeneiige tweelingen te vergelijken met de overeenkomst binnen de twee-eiigen bleek allereerst dat in deze groep tweelingen 57% van het verschil in lichamelijke activiteit tussen individuen verklaard kan worden door erfelijke factoren. Dit percentage ligt lager dan eerder door Dr. Joosen is aangetoond maar komt goed overeen met de 55% die in de enige ons bekende vergelijkbare studie werd gerapporteerd door Dr. Cai en collega's. Een deel van de genetische variatie bleek inderdaad te zijn gelokaliseerd in genen die van invloed

Ian en Britt

zijn op de mitochondriale capaciteit. De hoeveelheid lichamelijke activiteit was lager bij tweelingen met een erfelijke aanleg voor een lagere mitochondriale capaciteit dan bij tweelingen die deze aanleg niet hebben. Dezelfde studie die hier beschreven wordt, hebben we ook uitgevoerd bij 117 niet-verwante personen. Dit leidde tot exact dezelfde resultaten, wat aangeeft dat de kans klein is dat we met een toevalsbevinding te maken hebben.

Samengevat kunnen we stellen dat mensen met een erfelijke aanleg voor een lage capaciteit om koolhydraten en vetten om te zetten in de enige voor het lichaam bruikbare vorm van energie minder lichamen actief zijn in het dagelijks leven dan mensen zonder deze aanleg. Daarbij dient te worden opgemerkt dat dit verband slechts een klein deel van het verschil in lichamelijke activiteit tussen mensen kan verklaren. Het grootste deel van de genetische achtergrond van lichamelijke activiteit is nog steeds onbekend.

Graag willen we nogmaals alle tweelingen bedanken die aan het onderzoek hebben deelgenomen.

Dr. Marcel den Hoed

Genetic variants in PPAR α and PPAR γ 1A contribute to the inter-individual variation of habitual physical activity in unrelated subjects and twins. M den Hoed, M Gielen, M Westerterp-Plantenga, FG Bouwman, A Joosen, R Vlietinck, C Derom, M Zeegers, E Mariman and K Westerterp. Ingediend voor publicatie.

De IQ-studie krijgt een vervolg!

OPROEP VOOR DEELNAME AAN ONDERZOEK!

Dankzij de medewerking van velen onder jullie konden we enkele jaren terug een grootschalig onderzoek afronden gericht op het meten van het IQ (intelligentiequotiënt)¹ bij tweelingen en drielingen. Meer dan 700 Oost-Vlaamse tweelingen en drielingen (1450 kinderen) tussen de 8 en de 15 jaar namen hieraan deel. Dit was een groot succes!

Het onderzoek leverde veel positieve resultaten op. Er is o.a. gebleken dat erfelijkheid een grote rol speelt bij cognitie (zie ook Twinfo nr 16). Daarom willen wij nu een stap verder gaan en uitzoeken welke genen² precies betrokken zijn bij cognitieve vaardigheden. Deze nieuwe studie gebeurt in samenwerking met het Nederlands Tweelingenregister en de Vrije Universiteit Amsterdam.

Dankzij jullie deelname aan dit grootschalig IQ-onderzoek, beschikt het Oost-Vlaams Meerlingenregister over informatie aangaande het cognitief functioneren van velen onder jullie op jongere leeftijd. Jullie ouders hebben destijds toestemming gegeven om biologisch materiaal van jullie, als meerling, en van hen, als ouders van meerlingen, te verzamelen en te bewaren. Op deze basis kan jullie genetische code achterhaald worden. Het betreft biologische informatie verzameld bij de geboorte (placenta) of later verzameld in het kader van deze studie (wanguitstrijkjes).

Voor dit nieuw onderzoek vragen wij enkel jullie toestem-

ming om deze twee verschillende informatiebronnen, de informatie in verband met cognitieve vaardigheden enerzijds en de genetische informatie anderzijds, aan elkaar te koppelen. Op basis van deze koppeling kunnen de onderzoekers achterhalen welke genen van invloed zijn op het cognitief functioneren. In de loop van de volgende maanden ontvangen jullie hierover een brief. Aarzel dus niet om hierop te reageren...

Deze gegevens worden strikt vertrouwelijk behandeld. In de wetenschappelijke verwerking en verslaggeving wordt nooit herkenbaar over individuele personen gerapporteerd.

Wij durven dus hopen op jullie bereidwilligheid om aan deze nieuwe belangrijke vervolgstudie deel te nemen! Bij voorbaat hartelijk dank en hopelijk tot binnenkort!

Dr. Catherine Derom, Lic. Lut De Zeure,
Prof. Dr. Evert Thiery
Twins-UZ Gent

De Pintelaan 185 PB 91B-9000 Gent
twinlokaal@hotmail.com - tel: 09/332.29.14

Bezoek onze nieuwe website
www.twinsvzw.com

¹ Hoewel het begrip 'intelligentiequotiënt' (IQ) algemeen is ingeburgerd, zijn niet alle psychologen gelukkig met die term. Zij spreken dan ook liever van cognitieve eigenschappen, die duiden op het vermogen om kennis te vergaren en toe te passen. Vandaar dat we in deze vervolgstudie over IQ de term 'cognitie' hanteren.² Genen spelen de hoofdrol in de erfelijkheid, zij bevatten de informatie voor alle erfelijke eigenschappen zoals de kleur van ons haar en onze ogen.

Wat is de interactie tussen jou en jouw omgeving?

Mensen verschillen in hoe ze omgaan met de dagelijkse omstandigheden waarin ze verkeren. Niet alleen zijn er verschillen in hoe mensen reageren in stressvolle omstandigheden, er is ook variatie in hoe mensen juist leuke gebeurtenissen ervaren. Sommige mensen ervaren na het meemaken van een leuke gebeurtenis veel meer positieve emoties (bijvoorbeeld tevredenheid, plezier, enthousiasme) dan anderen. Dat is goed, want positieve emoties lijken te beschermen tegen het ontwikkelen van depressie.

In een recent onderzoek gebruikmakend van volwassen vrouwelijke tweelingen uit het Oost-Vlaams tweelingregister bleek dat er genetische factoren betrokken zijn bij het vermogen om positieve emoties te ervaren na het meemaken van iets leuks. Variatie in een gen betrokken bij een enzym (COMT enzym) dat dopamine afbreekt is hiermee geassocieerd. De genetische variatie die zorgt voor lagere COMT enzym activiteit, dus minder afbraak van dopamine, is gerelateerd aan een beter vermogen om positieve emoties te ervaren. Dopamine is een stofje waarvan we weten dat het met 'reward', een gevoel van beloning, te maken heeft.

Naast het gebruik maken van dagelijkse gebeurtenissen om positieve emoties te genereren, verschillen mensen bijvoorbeeld ook in hoe snel een gebeurtenis opeens ook persoonlijk belangrijk wordt voor iemand. Soms kunnen al hele kleine dingen in het leven iemand opvallen en worden ervaren als heel relevant voor die persoon, terwijl die details bij iemand anders niet zouden worden geïnterpreteerd als persoonlijk relevant. Als je verliefd wordt, bijvoorbeeld, dan springt vaak alles wat die persoon doet of zegt naar de voorgrond van je beleving. Dit ervaren van indrukken als persoonlijk relevant wordt 'saliency' (opmerkelijkheid) genoemd. Ook bij de regulatie van saliency is het stofje dopamine belangrijk. Maar hoe ervaart iemand de wereld, als hij veel indrukken, ook heel kleine, als persoonlijk relevant aanvoelt? Of iemand die dat juist heel weinig heeft?

Binnenkort start er een nieuw onderzoek bij het tweelingregister waarvoor we in eerste instantie vooral tweelingen in de adolescentie zoeken (tussen 15 en 20 jaar). Het doel is om verder te onderzoeken hoe mensen omgaan met hun directe omgeving en of dat van betekenis is. Wie zijn de mensen die veel reward ervaren in het dagelijks leven en maakt dat die mensen extra weerbaar tegen ziektes als depressie? Hoe werkt saliency regulatie en wat gebeurt er precies bij mensen bij wie de saliency regulatie anders verloopt dan gemiddeld? Dat zijn onder andere vragen die de studie probeert te beantwoorden. In het onderzoek wordt gebruik gemaakt van een digitaal apparaat met een touchscreen, een soort PDA, die mensen meekrijgen om hun ervaringen in het dagelijks leven te meten. Tegelijk worden saliency en reward ook via een aantal 'computerspelletjes' gemeten.

Een ander nieuw element in deze studie is dat er ook zal gekeken worden (bij een deel van de groep) naar veranderingen in het DNA³ die vaak ontstaan door blootstelling aan bepaalde ervaringen, en die maken dat genen meer of minder actief worden. Het kan dus zijn dat een eenzijdige tweeling, die genetisch 100% gelijk is, wel verschilt in hoe actief bepaalde genen zijn omdat ze verschillend zijn blootgesteld aan bepaalde ervaringen. Ook eenzijdige tweelingen kunnen dus in de loop van het leven steeds meer genetisch verschillend worden van hun tweelingbroer of zus afhankelijk van de ervaringen die ze hebben meegemaakt. Wat dus onderzocht wordt is hoe ook eerdere ervaringen invloed hebben op de werking van genen en of dat het mechanisme is waardoor mensen daarna anders gaan interacteren met hun omgeving.

Voor dit onderzoek zoeken we zowel eenzijdige als tweezijdige tweelingen (zowel jongens als meisjes als combinatie hiervan). Voldoe je aan de leeftijdscriteria en heb je zin om aan dit onderzoek deel te nemen? Of wil je graag wat meer informatie over het onderzoek? Laat dit dan weten aan:

Dr. Ruud van Winkel
0031-43-3685372 of:
Dr. Marieke Wichers
0031-43-3688669
Lic. Lut De Zeure
09-3322914

Of per email met vermelding van jullie voornaam, familienaam en geboortedatum:

Ruud.vanwinkel@sp.unimaas.nl
m.wichers@sp.unimaas.nl
twinlokaal@hotmail.com

Wisten jullie dat...?

Wat moeten we denken over de verhalen van telepathie bij tweelingen?

Je hoort bvb wel eens vertellen over een man die omkomt bij een ongeluk, en op hetzelfde moment voelt zijn tweelingbroer één of andere hevige pijn opkomen. Kan het één met het ander in verband gebracht worden?

We vroegen Prof. Dr. Evert Thiery naar zijn mening hieromtrent, en hij gaf ons zijn visie vanuit wetenschappelijk standpunt.

“Dergelijke dingen gebeuren wel eens”, zegt hij, “maar er zijn ook éénlingen die zo’n merkwaardig geval meemaken. Statistisch is nooit aangetoond dat dergelijke ervaringen vaker voorkomen bij tweelingen dan bij éénlingen.”

De vraagstelling past in het kader van de parapsychologie. De gewone mens zal vaak spontaan deze vorm van psychische communicatie voor mogelijk achten, al was het maar omdat eenieder wel vaker dergelijke fenomenen heeft horen beschrijven.

De wetenschap heeft zich al sinds lang over dit fenomeen gebogen, maar is tot op heden niet tot een eensluidend antwoord gekomen. Heden ten dage zijn veel wetenschappers extreem sceptisch, omdat dergelijke paranormale waarnemingen nooit duidelijk op een wetenschappelijke manier werden aangetoond.

Anderen willen dan weer wel deze fenomenen bestuderen, en proberen heel systematisch experimenten ervoor op te zetten. Men gebruikt dan vaak emotioneel geladen materiaal waarbij nagegaan wordt of de ene persoon iets voelt (of op z’n minst een fysiologische reactie vertoont als bijvoorbeeld gewijzigde

huidweerstand) wanneer een andere proefpersoon, al dan niet een bekende of geliefde, in een belendende kamer een pijnervaring of andere emotie beleeft.

Geen wonder dat men het onderzoek ook vaak heeft doorgevoerd bij tweelingen, zich daarbij bovendien afvragend of er een onderscheid kan worden gemaakt tussen twee-eiige en eeneiige tweelingen.

L. Keith, arts-tweelingspecialist en zelf deel van een tweeling heeft zelfs een telepathische ervaring met zijn broer beschreven. De vorser G.L. Playfair bekwam in zijn experimenten met tweelingen merkwaardige resultaten die hij aan parapsychologische waarnemingen toeschreef.

“Hij toonde dus parapsychologische gaven bij tweelingen aan”, zeggen sommige, onbevooroordeelde wetenschappers. “Hij meende ze aan te tonen”, zeggen anderen, o.a. op grond van het feit dat dergelijke resultaten niet systematisch via heronderzoek bevestigd worden. Zij interpreteren die fenomenen als een toevalsuiting.

“Maar”, concludeert Prof. Thiery, “de wetenschap weet natuurlijk niet alles, verre van en eenieder is hoe dan ook vrij zijn eigen interpretatie aan dergelijke gebeurtenissen te verlenen. Een vrijheid die geen mens kan ontnomen worden ... en dát staat, gelukkig maar, wel vast.”

Lic. Lut De Zeure & Prof. Dr. Evert Thiery

Mona (links) en Emma (rechts)

Een foto voor het infoblad

Emma en Mona zijn een twee-eiige tweeling die op 26 september 2005 geboren werden na een voldragen zwangerschap. Onze meisjes zijn nu drie. Dat was de leeftijd die ik van andere tweelingouders hoorde als zijnde het moment om naar uit te kijken.

Vanaf nu zou alles gemakkelijker moeten gaan. Het is heel zwaar en druk geweest, maar we zijn trots op onze meisjes. Ze zijn al de moeite waard!

Griet, mama van Emma en Mona

Lezersbrieven

Een meerlingzwangerschap is anders dan een eenlingzwangerschap. Twee of drie baby's die tegelijkertijd in mama's buik groeien stellen andere eisen aan je lichaam dan wanneer het maar om één kindje gaat. Het is een extra belasting: er kunnen verschillen in groei en ontwikkeling ontstaan en er kunnen zich complicaties voordoen. TTTS is zo'n complicatie. TTTS is de afkorting van het engelse "Twin-to-Twin Transfusion Syndrome". Deze complicatie treedt enkel op bij eeneiige tweelingen bij wie de bevruchte eicel zich laat heeft gesplitst. Daardoor ontwikkelen de embryo's zich in een vruchtzak met een gemeenschappelijk buitenste vlies, chorion genoemd. Vandaar dat men dan spreekt over monochoriale tweelingen. De monochoriale tweelingen lopen een groter risico tijdens de zwangerschap doordat ze elkaars bloed uitwisselen via vaatverbindingen in de moederkoek. Meestal stroomt het bloed in beide richtingen en is de uitwisseling dus in balans. Soms echter gaat het bloed wel van het ene naar het andere kind, maar komt het niet terug. Het ene kind is dan erg rood, terwijl het andere heel bleek ziet. Dit twin-to-twin transfusiesyndroom kan leiden tot de dood van één of zelfs van beide kinderen.

Over leven en overleven... mijn ervaring met TTTS

24 december 2007, 18u. bijna kerstavond. Ik zie nog perfect het gezicht van de gynaecologe, eerst goed naar het scherm kijkend, dan glimlachend en tenslotte op haar onderste lip bijtend. "Oei, moet je nu wat weten?" zei ze toen, waarop ik vervolgde "Het zijn er twee zeker!". Ze bleef naar haar scherm kijken. Ik was 8 weken zwanger van een eeneiige tweeling. Het was mijn eerste zwangerschap dus ik kon het buikgevoel niet vergelijken met een eenling, maar toch voelde ik op de een of andere manier dat dit een aparte zwangerschap zou zijn. Hoe vreemd het voor buitenstaanders mag klinken, ik had een groot vermoeden dat ik een tweeling in mijn buik had.

Behalve de zware misselijke buien, verliep alles perfect. Op aanraden van mijn gynaecologe ging ik tweewekelijks naar Leuven voor een tweelingonderzoek. Ik wist dat elke eeneiige twin 10 tot 15 % kans had op een lelijke complicatie, namelijk het twin-to-twin transfusiesyndroom of kortweg TTTS genaamd. Dit komt erop neer dat de moederkoek die de eeneiige twin deelt, ongelijk is verdeeld waardoor de donor (kleinste baby) minder bloedtoevoer krijgt, minder maaginhoud heeft en minder plast en op die manier bijna geen vruchtwater meer heeft. De ontvanger daarentegen krijgt net een teveel aan bloed waardoor

zijn hartje veel te hard moet pompen en hij teveel vruchtwater krijgt. Ik had er alle vertrouwen in en was ervan overtuigd dat dit mij niet zou raken of kraken en ging steeds met vol enthousiasme naar Leuven voor een uitgebreid echoverslag.

19 maart 2008, 21u. Ik was 20 weken zwanger en had me opnieuw volledig overgegeven aan de Leuvense assistente die de kindjes die avond onderzocht. Ik had die week thuis al veel last gehad aan mijn buik en was aan het puffen en zuchten. Ik vond de buik ontzettend zwaar en opgespannen en was op 1 week 3 kilo bijgekomen. Niets in mij dacht eraan om een extra controle te vragen, integendeel, ik dacht juist dat dit normaal was, ik was tenslotte zwanger van een tweeling! De assistente was muisstil en concentreerde zich op de echo. Toen ze even weg was om de dokter erbij te halen, werd ik toch wat zenuwachtig. Vol ongelooft en angst luisterde ik naar de diagnose: TTTS! Ik had twee opties: de zwangerschap onmiddellijk afbreken, waardoor ik spontaan zou bevallen van mijn kindjes die even later op mijn buik zouden komen te overlijden of de volgende ochtend een laseroperatie laten uitvoeren waardoor ik 60% kans had om mijn beide kindjes 4 maanden later gezond en wel in mijn armen te mogen houden. Mijn man en ik opteerden uiteraard voor de tweede optie... Ik liet voor de eerste keer mijn tranen de vrije loop...

Issa (links) en Lino (rechts)

Ik werd om 7u opgehaald om naar de operatiekamer te gaan. Ik kreeg een epidurale verdoving en kon bijna de volledige operatie volgen. De concentratie van het medisch team deed me begrijpen dat dit een delicate ingreep was, waardoor mijn hartslag de lucht in schoot en ik ontzettend aan het trillen was... ik was zo bang mijn tweeling te verliezen! Om me te kalmeren, kreeg ik medicatie toegediend waardoor ik toch even in slaap viel, gelukkig maar! De moederkoek werd in twee gelaserd zodat elke baby zijn deel zou hebben. Bij de ontvanger (de grootste baby) heeft men anderhalve liter vruchtwater afgetapt.

24 uur na de operatie kreeg ik een eerste echo. Ik was ongelooflijk zenuwachtig want ik bevond me in de meest kritieke uren na de operatie. De kleinste baby leefde nog, gelukkig, want ik had hem nog niet voelen schoppen. Na 48 uur een tweede echo en tot mijn grote vreugde had de kleinste baby al wat meer blaasvulling en was er dus iets meer vruchtwater.

Na 3 dagen in het ziekenhuis heb ik nog 10 weken thuis in de zetel gelegen. Nu weet ik hoe belangrijk het rusten is geweest. Elke week langer in mijn buik was een overwinning voor de baby's, want het Leuvense team liet ons goed verstaan dat het nog steeds kon misgaan. Ik was zo blij toen we de mijlpaal van 28 weken haalden, en dan 30 weken... Ik was er weer helemaal gerust in!

Misschien net iets te vroeg, want net op 30 weken verloor ik vruchtwater... De vruchtzak van de grootste baby was hoogstwaarschijnlijk gescheurd op de plaats van het litteken van de operatie. Ik ben uiteindelijk natuurlijk bevallen op 31 weken en 4 dagen van 2 prachtige zonen van 1554gr (Issa) en 1620gr (Lino). Issa heeft 1 dag CPAP⁴ gekregen om hem te helpen bij de ademhaling, maar verder zijn er nooit problemen geweest. Ze moesten enkel groeien en bloeien en dat deden ze maar al te snel! Ik heb me tijdens de neonatologieperiode nooit zorgen gemaakt. Ik had zo een sterk vertrouwen in mijn twin en we kwamen al van zo ver dat dit alleen maar goed kon gaan. Na 5 weken had ik ze beiden thuis en vandaag zijn het flinke jongens van 6 maanden met een gewicht van ruim 7.5 kilo. Van een achterstand is vandaag niet echt sprake. Motorisch doen ze het volgens schema, maar ook qua lengte en gewicht volgen ze – elk op zijn manier – hun curve. Ik kan dan ook alleen maar superfier zijn op deze kleine bewonderenswaardige vechtertjes.

Met speciale dank aan het hele medische team en in het bijzonder aan Prof. Dr. J. Deprest (UZLeuven), Dr. C. Van Gaever (AZMM), Dr. L. Lewi (UZLeuven), Dr. E. Roets (UZGent) en Dr. T. Hamerlijnck (UZGent).

Liesbeth, mama van Issa en Lino

Vrijwilligerswerking Twins Gent

De vrijwilligerswerking is gevestigd in het UZ te Gent, Polikliniek II, kelderverdieping (PB91)

!!! Nieuw telefoonnummer : 09/332 39 07 !!!

E-mail : meerlingouders@hotmail.com

Website : www.meerlingen.org.be

Komende activiteiten:

Praatavond

woensdag 21 oktober 2009

Praatavond voor ouders van meerlingen uit de leeftijdsgroep baby's en peuters in Maaltemeers 84 Sint-Denijs-Westrem om 20 uur

Info-avonden voor toekomstige meerlingouders

Donderdag 11 juni 2009

Donderdag 17 september & 17 december 2009

telkens in Technisch Instituut Don Bosco

Kortrijkse steenweg 1025 St-Denijs- Westrem om 20 uur

Tijdig inschrijven ajb: tel 09/332 39 07

jullie ontvangen dan een bevestiging + wegbeschrijving

bij inschrijving zeker het aantal personen vermelden

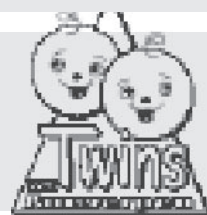
we vragen jullie op de avond zelf 3 euro p.p. als deelname in de onkosten

gelieve ook tijdig te verwittigen indien jullie niet aanwezig kunnen zijn

Twins Antwerpen

Twins Antwerpen vzw

email: twinsantw@scarlet.be of telefoon Mieke Elpers-Dedecker 03/886.72.25

Echt gebeurd!

De Duitse politie zag zich genoodzaakt een identieke tweeling waarvan één van beide een overval pleegde vrij te laten.

Begin dit jaar werd in Berlijn een overval gepleegd en juwelen gestolen met een waarde tussen de één en vijf miljoen Euro. Op de beelden van de bewakingscamera waren er drie daders herkenbaar.

DNA-onderzoek liet verder toe de daders te identificeren. Onder hen was één van de twee 27-jarige tweelingbroers betrokken bij de diefstal. Een eeneiige tweeling heeft een identiek DNA-profiel zodat het voor het parket onmogelijk was om de dader van de overval éénduidig te identificeren. Hierdoor zag de politie zich verplicht om de tweelingbroers vrij te laten.

Bronvermelding: De Standaard, woensdag 18 maart 2009

VERHUISKAART

Zijn jullie verhuisd of gaan jullie verhuizen, stuur ons dan deze verhuiskaart of laat het ons weten via e-mail! Zo kunnen wij in de toekomst verder contact met jullie houden.

Wensen jullie niet meer gecontacteerd te worden, laat het ons dan ook weten.

Naam :

Voornaam eerstgeborene :

Voornaam tweedegeborene :

Voornaam derdegeborene (voor drielingen) :

Geboortedatum meerling :

Naam en voornaam van de moeder :

Naam en voornaam van de vader :

Oud adres :

Nieuw adres :

De verhuizing betreft : gezin

deel van de tweeling / drieling (wie ?)

anders, nl.

Opsturen aan :

Oost-Vlaams Meerlingenregister
Twins UZ-Gent
De Pintelaan 185 PB 91
9000 Gent

Colofon

Redactie:

Prof. Dr. Paul Defoort
Dr. Sc. Catherine Derom
Prof. Dr. Robert Derom
Prof. Dr. Jean-Pierre Fryns
Prof. Dr. Fernand Leroy
Prof. Dr. Evert Thiery
Prof. Dr. Robert Vlietinck

Secretariaat:

L. De Zeure & G. Vossaert

Twins UZ-Gent
De Pintelaan 185 PB 91
B-9000 Gent
Tel: (09)332 29 14
Fax: (09)332 35 70
e-mail: twinlokaal@hotmail.com

Twintelefoon:

Tel: (09)332 39 07
(vrijwilligerswerking)

Lay-out:

Reclame DeMeersman
www.demeersman.com

Met medewerking van:

Marcel den Hoed, Lut De Zeure, Greet Vossaert, Ruud van Winkel, Marieke Wichers en de vrijwilligerswerking.

Dit TWIN-infoblad wordt gratis verdeeld aan alle meerlingen geboren in Oost-Vlaanderen. Geïnteresseerden kunnen dit tijdschrift ontvangen door jaarlijks 5 euro of meer te storten op het rekeningnummer van de VZW-TWINS: Dexia 551-3971000-83.

Giften van 30 Euro of meer zijn fiscaal aftrekbaar.

Om dit tijdschrift en onze andere sociale activiteiten te kunnen blijven garanderen is financiële hulp steeds welkom.

Twins, het Infoblad van het Oost-Vlaams Meerlingenregister, is een publicatie van Twins v.z.w., de vereniging ter ondersteuning van het wetenschappelijk onderzoek bij en voor meerlingen.

Verantwoordelijke uitgever:

Catherine Derom, Kwadenplasstraat 20, B-9070 DESTELBERGEN.

Met steun van de provincie Oost-Vlaanderen, dienst Gezondheid

